

यशः शरीरम्

संसारे बहवः जनाः जन्म ग्रहणन्ति किन्तु तेषु अल्पजनाः एव संसारे ख्यातिं प्राप्य यशो लभन्ते । ये स्वसुखं स्वार्थं च परित्यज्य लोकमङ्गलभावनया लोककल्याणार्थं कार्यं कुर्वन्ति ते एव यशःशरीरेण जीवन्ति । ये स्वार्थमात्रं चिन्तयन्ति ते तु जीवन्तोऽपि मृता इव तिष्ठन्ति ।

अस्याः भावनायाः विकासाय बालावबोधनाय च सङ्कलिता कथा अत्र प्रस्तूयते ।

गङ्गातीरे मार्कण्डेयः नाम कश्चन मुनिः वसति स्म । तस्य गुरुकुले बहवः शिष्याः आसन् । वासुदेवः तस्य प्रियशिष्यः । तस्य द्वादशवर्षात्मकम् अध्ययनं यदा समाप्तं तदा गुरुः तम् आहूय अवदत् - “शिष्य ! अधुना भवान् सर्वविद्यापारङ्गतः अस्ति । अतः इतः परं स्वग्रामं गन्तुम् अर्हति भवान् । गमनात् पूर्वं भवता द्वारकापुरस्य देवराजस्य गृहं दृष्ट्वा आगन्तव्यम् । किन्तु गृहस्थान्तः न गन्तव्यम्” इति ।

वासुदेवः तस्मिन् एव दिने द्वारकापुरं प्रति प्रस्थितवान् । दिनत्रयात्मकस्य प्रयाणस्य अनन्तरं तं ग्रामं प्राप्य सः ग्रामद्वारे स्थितान् जनान् अपृच्छत् - “देवराजस्य गृहं कुत्र ?” इति । “वृथा किमर्थं गम्यते तत्र ?” इति उपेक्षया वदन्तः ते देवराजगृहस्थलं सूचितवन्तः । अग्रे गतः सः कूपात् जलम् उद्धरन्तीं महिलां याचित्वा जलं प्राप्य तत् पिबन् ताम् अपृच्छत् - “देवराजगृहं कुत्र ?” “तस्य पापिनः नाम किमर्थं मम पुरतः उच्चारयति भवान् ?” इति वदन्ती सा महिला ततः निरगच्छत् एव ।

किञ्चिदग्रे गतः वासुदेवः कञ्चित् देवालयम् अपश्यत् । तत्र प्रसादत्वेन भोजनवितरणं प्रचलति स्म । नितरां बुभुक्षितः वासुदेवः जनानां पङ्क्तौ उपाविशत् । भोजनसमये स्वपार्श्वे उपविष्टवन्तं कञ्चित् जनम् अपृच्छत् वासुदेवः - “देवराजः किं धनिकः ?” इति । तदा सः पार्श्वस्थः जनः - “धिकं भवन्तम् । भोजनकाले तस्य पापिनः नाम स्मारितम्” इति वदन् भोजनं परित्यज्य उत्थितः एव । एतत् दृष्ट्वा परिवेषकाः वासुदेवाय अन्नं पायसादिकं न परिविष्टवन्तः एव । अपूर्णोदरः एव सः ततः उत्थितवान् ।

दूरात् एव देवराजस्य गृहं दृष्ट्वा प्रत्यागतः सः दिनद्वयस्य अनन्तरं गुरुकुलं प्राप्तवान् । गुरुः तं पुनः अवदत् - “रामनाथपुरं गत्वा रामदेवस्य गृहं ज्ञात्वा आगन्तव्यम्” इति । शिष्यः अनन्तरदिने एव रामनाथपुरं प्रति प्रस्थितवान् । मध्येमार्गं तेन सोमपुरं प्राप्तम् । तत्र स्वगृहस्य पुरतः उपविष्टां काञ्चित् मातरम् अवदत् सः - “अम्ब ! किञ्चित् जलं ददातु” इति ।

जलं दत्वा माता अपृच्छत् - “भवता कुत्र गम्यते ?” इति ।

“रामदेवस्य गृहं प्रति” इति अवदत् वासुदेवः ।

“अहो, प्रातः स्मरणीयः सः” इति उक्त्वा सा माता वासुदेवं सस्नेहम् अन्तः नीत्वा भोजनादिकं दत्वा सत्कृतवती । ततः निर्गतः वासुदेवः रामनाथपुरं प्राप्य ‘रामदेवस्य गृहं कुत्र ?’ इति कञ्चित् अपृच्छत् । सः अपि सत्कृत्य स्वयम् आगत्य रामदेवगृहं प्रादर्शयत् । दूरात् एव तत् दृष्ट्वा वासुदेवः गुरुकुलं प्रत्यगच्छत् ।

दिनद्वयस्य अनन्तरं गुरुः अकथयत्- “वासुदेव ! भवान् इतः स्वगृहं गन्तुम् अर्हति । गमनात् पूर्वं भवता देवराज - रामदेवयोः पूर्णः परिचयः प्राप्तव्यः” इति ।

एतम् आदेशं पालयन् वासुदेवः पुनरपि द्वारकापुरं प्राप्य देवराजस्य गृहम् अगच्छत् । वैभवोपेतं गृहं तत् । द्वारक्षकः तस्य प्रवेशं निषिद्धवान् । बहुधा प्रार्थना यदा कृता तदा सः अन्तः गत्वा देवराजं वासुदेवागमनं निवेदितवान् । कोपेन एव बहिः आगत्य देवराजः - “किं धनं याचितुम् आगतं भवता ? मया कस्मैचित् किमपि न दीयते । मम विश्रान्तिः नाशिता भवता । निर्गम्यताम् इतः” इति तर्जयित्वा तं प्रेषितवान् ।

ततः वासुदेवः रामनाथपुरं प्राप्य रामदेवस्य गृहम् अगच्छत् । पर्णैः निर्मितं प्राचीनं गृहं तत् । कश्चन् युवकः तं सादरं स्वागतीकृत्य पानीयभोजनादिभिः तं सत्कृत्य विश्रान्त्यर्थं व्यवस्थाम् अकरोत् । विश्रान्तेः अनन्तरं सः ‘अहं रामदेवस्य पुत्रः’ इति स्वपरिचयम् उक्त्वा आगमनकारणम् अपृच्छत् । यदा वासुदेवः रामदेवस्य दर्शनेच्छां प्राकटयत् तदा पुत्रः एकं भावचित्रं प्रदर्श्य - “मम पिता विंशतिवर्षेभ्यः पूर्वम् एव दिवं गतः । इदानीं तस्य स्मृतिमात्रम् अस्ति लोके” इति विषादेन अवदत् । रामदेवः ग्रामस्य विकासाय देवालय-चिकित्सालय-विद्यालय-ग्रन्थालय-धर्मशालोद्यानानि यानि कारितवान् तत्सर्वम् अपश्यत् वासुदेवः । ग्रामे सर्वे रामदेवं सगौरवं स्मरन्ति स्म ।

‘देवराजे जीवति सति अपि कोऽपि तस्मिन् आदरवान् न । रामदेवः तु विंशतिवर्षेभ्यः पूर्वम् एव दिवं गतः चेदपि जनाः प्रतिदिनं तं स्मरन्ति । यः समाजहितं चिन्तयति सः मृतोऽपि जीवति । यः स्वार्थमात्रं चिन्तयति सः तु जीवन्नपि मृतः एव’ इति अवगतवान् वासुदेवः ‘मया रामदेवस्य जीवनम् एव अनुसरणीयम्’ इति सङ्कल्प्य स्वग्रामम् अगच्छत् ।

शब्दार्थः

बहवः - बहुत सारे । आहूय - बुलाकर । सर्वविद्यापारङ्गतः - समस्त विद्याओं में निपुण । गृहस्यान्तः - घर के अन्दर । वृथा - व्यर्थ में । वदन्तः - बोलते हुए । उद्धरन्तीम् - निकालती हुई को । याचित्वा - माँगकर । पिबन् - पीते हुए । पुरतः- सामने की ओर । उच्चारयति - उच्चारण करता है/बोलता है । वदन्ती - बोलती हुई । निरगच्छत् - चली गई/निकल गई । प्रसादत्वेन - प्रसाद के रूप में । नितराम् - बहुत अधिक । बुभुक्षितः - भूखा । पङ्क्तौ - पंक्ति में/पंगत में । स्वपाश्वर्षे - अपने पास में । पार्श्वस्थः - पास में स्थित/बैठे हुए । धिक् - धिक्कार है । पापिनः - पापी का । वदन् - बोलते हुए । उत्थितः - उठ गया । परित्यज्य - छोड़कर । परिवेषकाः - खाना परोसने वाले । पायसादिकम् - खीर इत्यादि । परिविष्टवन्तः - परोसा । प्रत्यागतः - लौट आया । ज्ञात्वा - जानकर । मध्येमार्गम् - रास्ते के बीच में । सत्कृत्य - सत्कार करके । प्रादर्शयत् - दिखाया । वैभवोपेतम् - वैभव, विशालता से युक्त को । निषिद्धवान् - रोका । निर्गम्यताम् - निकल जाओ । तर्जयित्वा - डाँटकर । दर्शनेच्छाम् - देखने की इच्छा को । भावचित्रम् - छायाचित्र को । मृतोऽपि - मरकर भी । जीवन्नपि - जीते हुए भी । सङ्कल्प्य - सङ्कल्प लेकर ।

अभ्यासः

1. एकपदेन उत्तरं लिखत -

- (क) मार्कण्डेयः नाम ऋषिः कुत्र वसति स्म ?
- (ख) वासुदेवः कस्य प्रियशिष्यः आसीत् ?
- (ग) वासुदेवः प्रथमं कस्य गृहं प्रति प्रस्थितः ?
- (घ) रामदेवः कस्मिन् ग्रामे वसति स्म ?
- (ङ) जनाः प्रतिदिनं कं स्मरन्ति स्म ?

2. एकवाक्येन उत्तरं लिखत -

- (क) कः मृतोऽपि जीवति ?
- (ख) कः जीवनन्नपि मृतः एव ?
- (ग) देवालये किं प्रचलति स्म ?
- (घ) जलं दत्त्वा माता किम् अपृच्छत् ?
- (ङ) भोजनपरिवेषकाः किं कृतवन्तः ?

3. अधोलिखितप्रश्नानाम् उत्तराणि लिखत -

- (क) कोपेन देवराजः किम् उक्तवान् ?
- (ख) पुत्रः वासुदेवं विषादेन किमुक्तवान् ?
- (ग) यदा वासुदेवस्य अध्ययनं समाप्तं तदा गुरुः तमाहूय किमवदत् ?

4. प्रदत्तशब्दैः रिक्तस्थानानि पूरयत -

(बहवः, भोजनम्, मध्येमार्गम्, रामदेवस्य, देवालयम्)

- (क) तत्र प्रासादत्वेन प्रचलति स्म ।
- (ख) वासुदेवः कञ्चित् अपश्यत् ।
- (ग) मया जीवनम् एव अनुसरणीयम् ।
- (घ) गुरुकुले शिष्याः आसन् ।
- (ङ) तेन सोमपुरं प्राप्तम् ।

5. यथायोग्यं योजयत -

‘अ’

- (क) मार्कण्डेयः
- (ख) वासुदेवः
- (ग) द्वारकापुरम्
- (घ) रामनाथपुरम्
- (ङ) गङ्गातीरे

‘आ’

- रामदेवः
- गुरुकुलम्
- मुनिः
- देवराजः
- शिष्यः

6. शुद्धवाक्यानां समक्षम् “आम्” अशुद्धवाक्यानां समक्षं “न” इति लिखत -

- (क) गुरुकुले बहवः शिष्याः आसन् ।
- (ख) मध्येमार्गं तेन रत्नपुरं प्राप्तम् ।
- (ग) ग्रामे सर्वे देवराजं सगौरवं स्मरन्ति स्म ।
- (घ) रामदेवः प्रातःस्मरणीयः आसीत् ।
- (ङ) रामदेवस्य गृहं वैभवोपेतम् आसीत् ।

7. अधोलिखितपदानां मूलपदं विभक्तिं वचनं च लिखत -

पदम्	मूलपदम्	विभक्तिः	वचनम्
यथा - विषादेन	विषाद	तृतीया	एकवचनम्
(क) कूपात्			
(ख) गङ्गातीरे			
(ग) दानेन			
(घ) मम			
(ङ) तम्			
(च) ग्रामे			

8. उदाहरणानुसारं पदानां प्रकृतिं प्रत्ययं च पृथक्कुरुत -

पदम्	धातुः	प्रत्ययः
यथा- वदन्ती	वद्	शतृ
(क) गन्तव्यम्		
(ख) प्रस्थितवान्		
(ग) प्राप्तवान्		
(घ) उक्त्वा		
(ङ) सत्कृत्य		
(च) आगत्य		
(छ) याचित्वा		
(ज) वदन्तः		

9. अधोलिखितशब्दानां पर्यायशब्दान् लिखत -

यथा -जलम् वारि, अम्बु

(क) मुनिः

(ख) युवकः

(ग) अम्ब

(घ) बुभुक्षितः

10. अधोलिखितवाक्यानां कथानुसारेण क्रमसंयोजनं कुरुत -

(क) ततः वासुदेवः रामनाथपुरं प्राप्य रामदेवस्य गृहम् अगच्छत् ।

(ख) गङ्गातीरे मार्कण्डेयः नाम कश्चन मुनिः वसति स्म ।

(ग) मया रामदेवस्य जीवनम् एव अनुसरणीयम् ।

(घ) किञ्चिद्ग्रे गतः वासुदेवः कञ्चित् देवालयम् अपश्यत् ।

(ङ) शिष्यः अनन्तरं रामनाथपुरं प्रति प्रस्थितवान् ।

(च) वासुदेवः तस्य प्रियशिष्यः आसीत् ।

11. प्रदत्तं चित्रम् अवलम्ब्य पञ्चवाक्यानि रचयत -

योग्यताविस्तारः -

- ◆ संस्कृतसाहित्यस्य अन्याः कथाः अन्विष्य पठत ।
- ◆ अन्ये ये महापुरुषाः यशःशरीरेण ख्याताः सन्ति तेषां जीवनवृत्तान्तं कथारूपेण लिखत ।